

γων ὅσα ἔχρειάζετο ἀπαραιτήτως, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς κλάσεως τὴν ὅποιαν εἶχε λάβειν ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ρότειρε δὲν ἔστεργε νὰ ἀνακαλύψῃ τὰς μεθόδους του ἐκτὸς δι' ἄφθονον ἀνταμοιβήν: καὶ ὁ Heinecke, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἐπληρόνετο ἀπὸ τοὺς πλουσίους, ἐλάμβανε πάρι τοῦ μεγάλου Δουκὸς τῆς Σαξονίας ἐτήσιον σιτηρέσιον 400 στεφάνων. Ἀμφότεροι οὗτοι ἔκαμαν τὴν τέχνην ἴδιοτελῆ κερδεσκοπίαν· ὁ δὲ Ἀββᾶς Δελεπαῖος μόνον ἀνείχετο τοὺς πλουσίους· ἐσεμύνετο νὰ διδάσκῃ τοὺς πτωχούς. Ὁ διάδοχος αὐτοῦ, ὁ Ἀββᾶς Σικάρδ, προήγαγε τὰς ἀρχὰς τοῦ Δελεπαίου· διδάσκει τοὺς μαθητὰς τὰ στοιχεῖα τοῦ συγγράφειν· καὶ εἰς τὸ κλάδον τοῦτο, νέον σχέδιον ὡς πρὸς τοὺς κωφαλάλους, ἐφάνη πολὺ ἀνώτερος τοῦ διδασκάλου του. Ὁ Σικάρδ παρέδιδε πρῶτον εἰς σχολήν τινα κωφαλάλων ἐν Βριτανίᾳ· ἀπόδανόντος δὲ τοῦ Ἀββᾶ Δελεπαίου, προσεκλήθη νὰ λάβῃ τὸν τόπον του εἰς Παρισίους.

Ὁ Ἀββᾶς Δελεπαῖος ἀπέθανε τὴν 23ην Δεκεμβρίου, 1789. Τιμαὶ διάφοροι ἀπεδόθησαν εἰς τὴν μνήμην του· ὁ ἱεροκήρυξ τοῦ βασιλικοῦ ἀρχιερεῖας ἐξέφωνης τὸν ἀπικήδειον αὐτοῦ λόγον· εἰς δὲ τῶν κωφαλάλων μαθητῶν συνέγραψε δίστιχον νὰ τεθῇ ὑπὸ τὸ ἄγαλμα τοῦ διδασκάλου του —

Il révèle à la fois secrets merveilleux,
De parler par les mains, d' entendre par les yeux

Μυστήρια θαυμάσια συγχρόνως τούχ' ικεδώσει·
Τὰ δύματα ν' ἀκοίωσι, αἱ χεῖρες νὰ λακάσι.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν κωφαλάλων εἰς διάφορα μέρη τῆς Εὐρώπης, τῶν δὲ αὐτοὺς καταστημάτων, κτλ., φαίνεται ἀπὸ τὸν ἀκόλουθον πίνακα·

Χώραι.	Πληθυσμός.	Ἄριθ. Κωφαλάλων.	Άριθ. Καταστημάτων.	Διδασκόμ. κατ' ἔτος.	Ἄριθ. Μαθητ.	Ἄριθ.
Πορτογαλλία	3,815,000	2,407	1	20		
Ισπανία	11,500,000	7,255	1	30		
Γαλλία	32,000,000	20,189	28	798	159	
Ιταλία	20,000,000	12,618	5	147	29	
Έλβετία	2,000,000	3,976	5	80	16	
Αὐστρία	26,444,000	16,684	6	197	39	
Προυσσία	12,726,823	8,223	18	314	62	
Γερμανικαὶ Πολιτεῖαι	9,905,475	8,283	28	410	81	
Ανοβέρα	1,500,000	946	1	10	2	
Ολλανδία καὶ Βέλγιον	6,166,584	2,166	5	294	50	
Δανία	1,800,000	1,260	2	190	38	
Σβεκία καὶ Νορβηγία	3,800,000	2,397	1	40	8	
Τρωσσία	44,118,000	27,834	2	111	22	
Βρετανία καὶ Ιρλανδία	23,365,807	14,328	12	745	194	

ΕΝΔΕΗΣ, κάμνων δεῖπνα πολυέξοδα, πληρούντες διὰ νὰ περιγελάται.

Η ΚΙΝΝΑΜΩΜΕΑ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΙΟΝΤΑ ΤΗΣ.

Το δένδρον Κινναμωμία γεννᾶται εἰς τὰς νήσους Ταπροβάνην, Σουμάτραν, Βόρεον, τὸ Ἀρχιπέλαγος Σουλοῦ, τὰς Νικοβορίκας καὶ Φιλιππινὰς Νήσους, τὴν Κοκίνην Κίναν, τὸ Μαλαβαρικὸν παράλιον τῆς Ἰνδοστάνης, κτλ. ἐκαλλιεργήθη δὲ καὶ εἰς τὰς Βραζιλίας, τὴν Γουϊάναν, τὰς νήσους Βουρβονίαν καὶ Μαυρίτιον, τὰς Δυτικο-Ινδικὰς νήσους, τὴν Αἴγυπτον, κτλ.

Τὸ δένδρον αὐξάνει εἰς είκοσι πέντε ἡ τριάκοντα ποδῶν ὑψος, ὁ δὲ κορμὸς εἰς διάμετρον δώδεκα ἔως δεκαπέντε δακτύλων. Τὰ νέα φύλλα είναι πορφυρῷ βισσινοβαρῇ· ὁ φλοιὸς τῶν κλωναρίων ἔχει πολλάκις ὥραλας κηλίδας, βαθείας πρασινωπάς, καὶ ἀνοικτάς χρυσοχρόους. Τὰ εἰς ἐντέλειαν φθαρμένα φύλλα ἔχουν ἐξ ἔως ἐννέα δακτύλων μῆκος, καὶ δύο ἔως τριῶν πλάτος. Τὰ μὲν ἄνθη γίνονται τὸν Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον, οἱ δὲ σπόροι ὠριμάζουν τὸν Ἰούνιον, Ἰούλιον, καὶ Αὔγουστον. Ἡ ὄσμη τῶν ἀνθέων ὁμοιάζει τὴν ἀπὸ πρέμενα κόκκαλα ἐξεργομένην δυσωδίαν. Ἐκτὸς δὲ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἀνθίσεως, τὸ δένδρον δὲν ἀποστέλλει ὀσμὴν ὁποιανδήποτε.

Βούβαλοι, ἀγελάδες, αἴγες, ζορκάδια καὶ ἵπποι, τράγουν τὰ φύλλα, φάσται δὲ καὶ κόρακες καταπίνουν μὲ πολλὴν ὅρεξιν τῶν κόκκων. Ὅποτε τῶν ὄρνέων τούτων διασπέρεται τὸ δένδρον εἰς μεγάλην ἔκτασιν, καὶ εἰς τὰ πλέον ἀδιάβατα δάση· καθότι δὲν φθείρουν οἱ στόμαχοι αὐτῶν τὰς βλαστητικὰς ποιότητας τῶν σπόρων.

Ἴσως δὲν ὑπάρχει μέρος τοῦ κόσμου, δπου βλαστεῖ τόσογ δαψιλῶς τὸ δένδρον κινναμωμέα δπου εἰς τὴν Ταπροβάνην· ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν νήσον ταύτην γίνεται κυρίως μόνον ἐπὶ τῆς νοτιοδυτικῆς πλευρᾶς. Εἰς τὰ λοιπὰ μέρη καὶ τὸ δένδρογ είναι σπανιώτερον, καὶ διφλοιός ἐλλειπτῆς κατὰ τὴν ἀρματικὴν εὐώδιαν. Εἰς τὰ βόρεια καὶ βορειανατολικὰ τῆς νήσου μέρη δὲν ἔγινε ποτέ. Ἀκμάζει δὲ καλήτερα εἰς παχὺ, ἐλαφρὸν, καὶ ξηρὸν χῶμα, καὶ ὠφελεῖται ἀπὸ τινα βαθμὸν σκέπτης ἐκ τῶν τοῦ ἡλίου θερμῶν ἀκτίνων.

Εἰς τὰ περίχωρα, τῆς ἐν Ταπροβάνη Κολόμβου ὑπάρχουν τέσσαρες φυταλιαι, συγιστάμεναι, δλαι ὁμοῦ ἀπὸ ὅκτὼ ἔως δέκα κηλιάδας Ἀγγλικῶν στρεμμάτων, καὶ παρέχονται μέγα μέρος τοῦ ἐξαγομένου ἀπὸ τὴν νήσον κινναμώμου· ἀλλ' ἵκανη ποσότης προμηθεύεται, καὶ ἀπὸ τὰ φυσικὰ δάση, τόσου τὰ ἐπὶ τῆς παραλίας, δπον καὶ τὰ εἰς τὸ ἐνδότερον. Τὰ κυριώτερα τῆς κινναμωμέας προφέρνται εἰναι·—

1. Οἱ Κάλυκες τῆς Κασσίας. Ὁ λεγόμενος κάλυξ ήτοι βαβούλειον τῆς καρπούς είναι, ὁ ἄρως καρπὸς καὶ τὸ σαρκώδες δοχεῖον τοῦ τῆς κινναμωμέας σπέρματος. Οἱ ἐσκευασμένοι κάλυκες φάίνονται ὡς καρφία μὲ στρογγύλας κεφαλάς. Εγουν δὲ τὰς αὐτὰς ἰδιότητας ὡς τὸ κιννάμωμο, πλὴν πολὺ κατωτέρας.